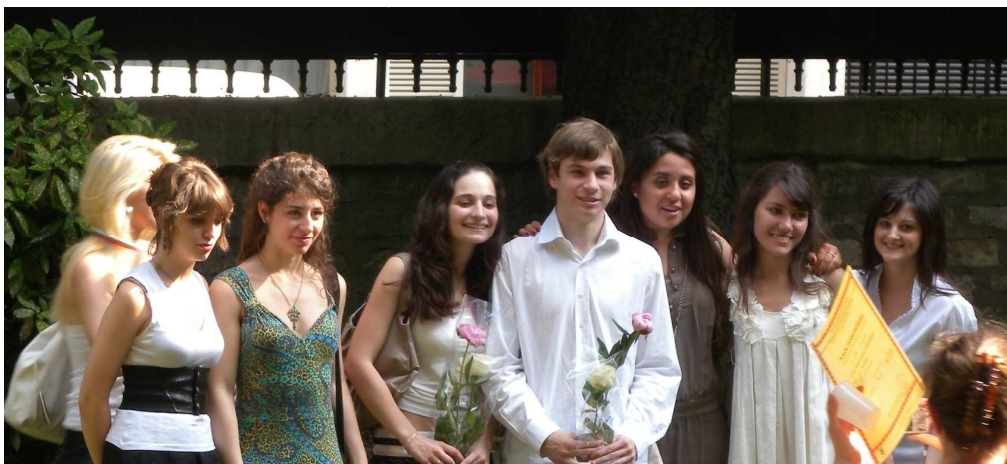

ДОБРЕ ДОШЛА, ВАКАНЦИЯ!

В неделя, 27 юни 2010 година, в салоните на българското посолство завърши още една учебна година за българското училище "Кирил и Методий" в Париж. Четвъртата. Вече имаме традиции, но това не означава, че беше скучно. Традициите не са рутина, а са сигурност, надграждане върху поставени стабилни основи. Традициите са това, което пълни очите ни, когато след години чуем децата ни да припяват песен, която ние пеехме и да сричат стих, който ние изричахме. И този така познат на всички ни бронзов звън, който като диригент с вълшебна палка отприщва или спира детската глъч.

Хрумва ми, че това е нашият ден на благодарността. Всички имаме на кого да благодарим и го направихме: учители - на деца и родители, родители - на учители... спирам да изброявам, защото ще пропусна някого. И всички дружно благодарим на двигателя на училището - Камелия Трибулен-Конакчиева.

Програмата беше подготвена от специалисти - педагози и музикант. Благодарим на Татяна, на Рени и на всички други, които се включиха в тази нелека, отнемаща доста време в чакане и абсолютно доброволна дейност. Децата рецитираха, пяха, раздаваха цветя и ни заляха отново с цялата свежест на детството си. Големите деца, и особено завършващите, поплакаха, което може би е знак, че наистина са пораснали.

Николай Тонев пожела да направи изненада и по време на тържеството, кротко седнал встрани пред статива си, нарисова прекрасен портрет-графика на Васил Левски.

Скъпи гости ни уважиха с присъствието си. Благодарим им за това, че ни посветиха почивния си ден. От техните ръце децата имаха честта да получат свидетелствата си, придружени с книжка.

Началният курс - от народния представител Румен Иванов. Двете групи на детската градина - от общинските съветници на гр. Добрич, Ваня Сърбова и Керан Керанов. Прогимназията - от Мария Шопова, културен аташе в посолството ни. Гимназията - от проф. Мари Врина-Николов.

Празничният неделен следобед продължи около маси, затрупани с богата почерпка от всички родители и подредени и опазени до този миг от родителите на първокласниците. Благодарим на всички тях. Всеки празник е все по-вкусен от предния...

В този хубав ден, по лични причини, отсъстваше един човек, от най-важните за училището, преподавателката по български език и литература на учениците от 5 до 12 клас. Руми, усещахме липсата ти в очите на твоите деца. Макар и далеч, през цялото време, беше с нас.

Краят на учебната година е мигът за равностетка. А при нас тя е многостранна, защото освен училищната дейност - програми, педагогика, вметване в ограничено време и в още по-ограничено пространство, прибавяме извънкласна дейност, за която имаме огромно желание, но не искаме да бъде за сметка на учебните предмети, грижим се за намирането на преподавателския състав, изграден от изключителни хора, грижим се за заплатите им и за всички други разходи, които понякога трябва да направим, а често не можем да си позволим... цялата кореспонденция, която лети през годината, за да отстояваме отвоюваното или да се борим за по-добро - за всички български училища по света и в частност за нашето.

В края на тази година, равностетката е по-скоро положителна. От педагогическа гледна точка, това е осезаемо за всички ни. От административна страна тази година беше най-стабилната от раждането на училището. Частичното финансиране, което получихме по програмата "Роден език и култура зад граница" ни позволи да изплатим всички заплати. Да представим на този празник нашето си знаме, за звъннем с нашия красив бронзов звънец, да акомпанираме децата с нашия инструмент. Благодарим на Министерството на образованието за тази подадена ръка.

Това, което остава като най-сериозна грижа, с която видимо не можем да се справим сами, са помещенията. Нашето посолство, чрез г-жа Богданска и г-жа Шопова, ни увери, че е застанало зад нас и ще се бори за това да бъдем настанени във френско училище. Вярваме и се надяваме, че ще успеят и че от септември, като в едно истинско училище, нашите деца ще седят на чинове, ще имат междучасия, а учителките ни ще пишат на истински дъски. Ние знаем, че качеството на работата им не е страдало от липсата на това, но пък знаем също, че при по-добри условия, всичко е по-лесно, всичко е по-възможно и децата ни ще се чувстват по-добре и ще стават повече.

Желаем на всички добро лято, много радост в семействата, а вас, помалки и по-големи Патиланци, очакваме на 4 септември, пораснали, пожулили колена, с цялата ви добра детска енергия, за следващото пътешествие към Знанието.

